

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217620
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4312217620.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou Mgr. Janou Benkovičovou, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietla.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 376,18 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Levice ako exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 204 dní. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 125,-- eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov vo veci správy a vymáhania pohľadávky v čase omeškania a to 70,-- eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,-- eur na udržiavanie a správu informačného systému, 15 eur na administratívnu prácu, poštovné, telekomunikačné výdavky. Nemajetkovú ujmu vyčíslil na 376,18 eur, pričom vychádzal z výpočtu 55,-- eur za 1 mesiac omeškania s poukazom na nálezy Ústavného súdu, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, považuje ju za spravodlivú satisfakciu.

Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 9C/15/2013-87 zo dňa 07. novembra 2013 zamietol návrh navrhovateľa podaný dňa 28.09.2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 376,18 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Levice sp. zn. 9Er/319/2010, pričom uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur, ktorá mala pozostávať zo sumy 70 eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, zo sumy 40 eur na udržiavanie a správu informačného systému, zo sumy 15 eur na administratívnu prácu, poštovné, telekomunikačné výdavky. Ďalej si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 376,18 eur za 204 dní omeškania z dôvodu porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Predmetným návrhom sa navrhovateľ domáhal jednak náhrady škody a jednak náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý odôvodnil tým, že exekučný súd rozhodol

o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Krajský súd v Nitre rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 2Co/50/2014-104 uviedol, že z obsahu spisu je teda zrejmé, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania aj v obdobnej veci na Okresnom súde Nitra sp. zn. 10C/47/2013 (č.l. 65 až 72 spisu), ktoré má rovnakých účastníkov ako v predmetnom konaní vedenom pod sp. zn. 9C/15/2013: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. - navrhovateľ a Slovenská republika - zast. Ministerstvom spravodlivosti SR - odporca, rovnaký predmet konania - navrhovateľ sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a najmä navrhovateľ svoje právo odvodzuje z rovnakých skutkových okolností a to z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Levice 9Er/319/2010 (EX4432/2010). Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby skúmal, či sú dané odstrániteľné, resp. neodstrániteľné podmienky konania, na ktoré je súd povinný prihliadať počas celého konania, a ktoré majú za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1, prípadne vec postúpiť inému orgánu.

Právny zástupca navrhovateľa ani odporca sa na pojednávanie nedostavili, doručenie predvolania mali riadne vykázané, preto súd podľa § 101 ods. 2 O.sp. pojednával v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu OS Nitra sp.zn. 10C/47/2013, spis OS Levice sp. zn. 9Er/319/2010 a z neho žiadosť o udelenie poverenia, zápisnica súdneho exekútora, rozsudok rozhodcovského súdu, výzva súdu, uznesenia súdov, odvolanie, a dospel k tomuto skutkovému a právnomu záveru:

Zo spisu OS Nitra sp.zn. 10C/47/2013 bolo zistené, že navrhovateľ sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti totožnému odporcovi v sume 791,64 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť už viac priznaná a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, návrh bol zamietnutý rozsudkom č.k. 10C 47/2013-44. V predmetnom konaní sa navrhovateľ domáha nárokov z dôvodu, že exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dluhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolala stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo, podľa platnej právnej úpravy je rozhodcovský rozsudok rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Opísaný postup exekučného súdu vyhodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 2 exekučného poriadku, v danom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene, so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenia poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevyožiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. V uvedenom teda videl nesprávny úradný postup exekučného súdu, v dôsledku ktorého si okrem majetkovej škody uplatnil aj nemajetkovú ujmu, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučineným vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorým došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumu 131,94 € ako 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom - hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Právny zástupca navrhovateľa navrhol prerušenie konania do skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, ktorý návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Prešov v predmetnom konaní rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktorá navrhla položiť žalovaná v 1.rade - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti.

Súd predmetný návrh zamietol ako nedôvodne podaný, nakoľko nie je dôvod na prerušenie konania do skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, nakoľko predmetné otázky nemajú význam pre toto konanie a posúdenie postupu súdu v exekučnom konaní, vyriešenia prejudiciálnych otázok či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky mu patriace podľa právneho poriadku, ako aj či je jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa a či je ňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má členský štát zodpovedať a či na vydanie bezdôvodného obohatenia prednosť pred náhradou škody pričom v uvedenom konaní ako navrhovateľ popisuje ide o inú právnu situáciu povinných účastníkov konania. V uvedenom konaní o náhradu škody, ktorej sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako je v rozpore so zákonnými schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. v tomto konaní sa navrhovateľ domáha náhrady škody z dôvodu nedodržania zákonnej lehoty na vydanie poverenia na základe žiadosti súdneho exekútora, preto nie je daný súvis a ani dôvod na prerušenie konania.

V danej právnej veci sa navrhovateľ návrhom od odporcu domáha náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 376,18 eur, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Levice v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9Er/319/2010, spočívajúceho v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní. Podľa názoru navrhovateľa exekučný súd bol nečinný viac ako 204 dní.

Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Levice vedeného pod sp. zn. 9Er/319/2010 vyplýva, že exekučné konanie v predmetnej veci začalo dňa 28.04.2010, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla Okresnému súdu Levice dňa 28.05.2010. O žiadosti o udelenie poverenia súd rozhodol po doručení zmluvy o úvere oprávneným, a to uznesením č. k. 9Er/319/2010-15 zo dňa 04.10.2010, ktorým žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, 821 08 Bratislava o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 17.05.2010, doručenú Okresnému súdu Levice dňa 28.05.2010 zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2010. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, ktoré následne zobral späť, a preto Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č. k. 15CoE/37/2011-34 zo dňa 10.03.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne Okresný súd Levice uznesením č. k. 9Er/913/2010-41 zo dňa 18.01.2012 exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2012.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si podaným návrhom navrhovateľ uplatňuje majetkovú škodu vo výške 125 eur, ktorá pozostáva zo sumy 70 eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, zo sumy 40 eur na udržiavanie a správu informačného systému, zo sumy 15 eur na administratívnu prácu, poštovné, telekomunikačné výdavky.

Ďalej si uplatňuje nemajetkovú ujmu vo výške 376,18 eur za 204 dní omeškania z dôvodu porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvej vety O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Občiansky súdny poriadok <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-99/1963-ucinnost-od-01.07.2015>> dbá o to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne ustanovených pravidiel, ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Tieto predpoklady sa nazývajú procesné podmienky konania. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje nedostatky a tie môžu byť odstrániteľné a neodstrániteľné. Za neodstrániteľné nedostatky sa považujú:

nedostatok právomoci súdu (§7 a § 8), litispendencia (§83), res iudicata (§ 159 ods. 3), nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania (§ 19). Neodstrániteľné nedostatky (podmienky) konania majú za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1, prípadne vec postúpiť inému orgánu.

Ustanovenie § 83 OSP <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-99/1963-ucinnost-od-01.07.2015>> vyjadruje prekážku súdneho konania (litispendencia), ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania, rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takom prípade konanie vždy zastaví podľa § 104 ods. 1 OSP <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-99/1963-ucinnost-od-01.07.2015>> spravidla o návrhu, ktorý bol podaný neskôr.

Nedostatkom podmienky súdneho konania podľa § 104 ods. 1 O.s.p. je i prekážka začatého konania (litispendencia; § 83 O.s.p.), ktorá bráni tomu, aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, táto je daná aj vtedy, ak pôvodný účastník v prvom konaní je vystriedaný právnym nástupcom v druhom konaní (musí byť však ako právny nástupca pôvodného účastníka označený), a tiež vtedy, ak účastníci v druhom konaní vystupujú v opačnom procesnom postavení. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania, a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit zdôvodnený.. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde o tú istú vec.

Súd v danom prípade dospel k záveru, že síce ide o totožnosť účastníkov konania avšak nejde o totožnosť predmetu konania, pretože ide o rozdielne nároky, ktoré sú odôvodnené rôznymi skutkovými základmi a z uvedeného vyplýva aj rozdielny petit návrhov v uvedených konaniach. Súd túto skutočnosť skúmala už to v prvotnom štádiu a, ak by bol zistil prekážku litispendencia, bol by konanie zastavil. Súd nad rámec uvedeného uvádza, že totožní účastníci konania vystupujú na tunajšom súde v obdobných konaniach, ktorých je značné množstvo, pričom vo všetkých konaniach uplatnil rozdielne nároky i, keď z toho istého právneho predpisu, teda uplatňuje navrhovateľ náhradu škodu a nemajetkovú ujmu, ktoré nároky však uplatňuje a zdôvodňuje inými skutkovými okolnosťami, rozdielnymi petitmi a ani v jednom konaní súd nezistil dôvod na zastavenie konania pre prekážku litispendencie, ktorú prekážku nezistili ani odvolacie súdy v ďalších konaniach.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a

d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom od 01.06.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase začatia exekúcie podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase od 1.2.2002 do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase od 1.6.2010 do 31.05.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ . Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase od 1.6.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa §26 zák.č. 231/1999 Z.z o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ . Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal jednak náhrady škody a jednak náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý odôvodnil tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Návrh navrhovateľa bol dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 O.s.p. a zákona č. 233/1995 Z.z. platného v čase podania návrhu. Navrhovateľ v petite návrhu uviedol, čoho sa podaným návrhom domáha, voči komu a z akého titulu. Nepredloženie dôkazov a neunesenie dôkazného bremena je dôvodom na prípadné zamietnutie návrhu, nie na odmietnutie podania. Návrh

navrhovateľa súd nepovažoval za premlčaný, pretože žiadosť o udelenie poverenia bola exekučnému súdu doručená v máji 2010 a navrhovateľ si uplatnil u odporcu predbežné prerokovanie na náhradu škody v apríli 2012. Návrh navrhovateľa súd nemohol ako predčasne podaný zamietnuť, pretože vo veci bolo rozhodnuté po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom žiadosť navrhovateľa nebola prerokovaná a podľa vyjadrenia odporcu nie je nárok navrhovateľa predbežne prerokovaný, pretože navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie žiadosti, preto nárok mohol navrhovateľ uplatniť na súde v súlade s ust. § 16 z.č. 514/2003.

Navrhovateľ sa domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu s poukazom na § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia nedošlo v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Podstatou tohto sporu bolo zistiť a vecou navrhovateľa bolo preukázať, či nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie poverenia mu spôsobilo škodu a nemajetkovú ujmu, ktorých sa domáha a či sa vôbec na daný prípad vzťahuje zákonná lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, ak došlo k nezákonnému rozhodnutiu, alebo nesprávne úradnému postupu, došlo k vzniku škody a medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou je príčinná súvislosť, pričom všetky tri podmienky musia byť splnené súčasne. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok) . Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 Ústavy („ Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu , iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“). Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j. ak by nedošlo k nesprávne úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Navrhovateľ uvádzal, že na preukázanie škody, ktorej sa nedomáha titulom zníženého výťažku exekúcie, ale titulom nákladov, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním súdu, požiadal o vypracovanie znaleckého posudku, pričom súd poznamenáva, že ak mu vznikla škoda, mal by mať dôkazy, ktorými by ju preukázal a za daného stavu nie je zrejme ako mohol navrhovateľ dospieť k výške ním tvrdenej škody. Znalecký posudok je na preskúmanie správnosti preukázaných tvrdení účastníkov konania. Z tohto dôvodu súd návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom ako nevhodné zamietol, i s poukazom na ďalšie dôvody pre zamietnutie návrhu. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom na navrhovateľovi je preukázať svoje tvrdenia. Navrhovateľ svoje tvrdenia o škode v návrhu všeobecne popísané ani v jednom prípade nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkazom o vzniknutej škode. Je na navrhovateľovi, aby spolu s návrhom predložil dôkazy ujmy, resp. uviedol skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Súd však nevidel dôvod, aby sa nejakou výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to, že k vzniku škody ani nedošlo. Súd sa nestotožňuje ani s názorom, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prietahy v konaní. Súd však nevidel dôvod, aby sa nemajetkovou ujmu a jej výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to že k vzniku škody ani nemajetkovej ujmy nedošlo, jednak navrhovateľ ani vznik nemajetkovej ujmy nepreukázal, len formálne uviedol, že došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a jeho podnikateľských plánov, čo nebolo bližšie odôvodnené, ani preukázané.

Z pripojeného exekučného spisu súd zistil, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu, či sa zákonná 15 - dňová lehota vzťahuje na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou exekútora, či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať

poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd teda dospel k záveru, že v predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zákonná 15 - dňová lehota na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou exekútora o udelenie poverenia neplatí v exekučných konaniach, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Táto výnimka bola do zákona zavedená s účinnosťou od 1.6.2010 a vzťahuje sa aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z.z., čo je uvedené v komentári k exekučnému poriadku, dôvodom zavedenia tejto výnimky je potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie. K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia navrhovateľa by súd musel vydávať poverenie na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď o rozhodcovských rozsudkoch hovorí § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku čo je nižšie uvádzanou judikatúrou vyvrátené. Súd teda dospel k záveru, že v čase podania žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala. Navyše súd uvádza, že táto lehota je uvádzaná v súvislosti s rozhodnutím súdu, ktorým je vydanie poverenia a nevzťahuje sa na rozhodnutie súdu, ktorým je zamietnutie žiadosti exekútora o udelenie poverenia. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníka, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, prípadne nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2011, 3 MCdo 11/2010, 5 Cdo 291/2010, Ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 16/2002. Exekučný poriadok v § 44 ods. 2 určuje lehotu na vydanie poverenia. V prípade, že súd má za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia, zamietne žiadosť o udelenie poverenia, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená 15 - dňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia žiadna zákonná lehota neexistuje. Vznik škody alebo nemajetkovej ujmy nezávisí automaticky len od zistenia nedodržania zákonnej či premeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Na vyslovenie záveru o zbytočných prietahoch pri postupe súdu pri vydávaní poverenia by ani nestačilo konštatovanie prekročenia 15 - dňovej lehoty, pretože podstatné sú aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu, napr. súčinnosť exekútora, oprávneného a súd mohol vo veci rozhodnúť až po zaslaní požadovaných dokladov.

Nesprávny úradný postup nesmie mať svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/24/04). Zodpovednosť za škodu z nesprávneho úradného postupu nezakladajú vady konania ako je zhromažďovanie podkladov, hodnotenie zistených skutočností a právne posúdenie ak mali za následok nesprávne rozhodnutie (rozsudok NS ČR sp. zn. 2Cdon 129/97 zo dňa 29.06.1999). Takéhoto nároku by sa poškodený mohol domáhať podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. čo však navrhovateľ vyslovene vylúčil, a to len v prípade, že by bolo rozhodnutie exekučného súdu nezákonné, čo sa nepreukázalo. V odôvodnení rozhodnutia súdy po aplikovaní právnych noriem vyjadria právny názor. Ak sa právny názor ukáže následne ako nesprávny, nejde o nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok môže viesť k nezákonnému rozhodnutiu, za ktoré by štát niesol zodpovednosť len v prípade ak by bolo zrušené alebo zmenené. Rovnako vykonanie dokazovania, ktoré považuje účastník za nadbytočné či dokonca podľa účastníka je protizákonné, nepredstavuje nesprávny úradný postup. Rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo 1018/2007 zo dňa 25.08.2009).

Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v

súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmavať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmavať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.